

عنوان مقاله:

هورقلیا در حکمت متعالیه

محل انتشار:

دو ماهنامه آینه پژوهش، دوره 34، شماره 203 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

حسین توفیقی

خلاصه مقاله:

«هورقلیا» (در پارسی باستانی به معنای «جسم خورشیدی») یکی از نام های عالم مثال است و شیخ اشراق نخستین حکیمی شناخته می شود که این واژه را وارد حکمت اسلامی کرده است. «هورقلیا» مورد استقبال حکمای اشراقی و پیروان حکمت متعالیه واقع شده و شیخ احمد احسائی در آثارش به تکرار از این واژه بهره برده است. به گونه ای که کسانی وی را مبدع آن تصور کرده اند. از سوی دیگر، کسانی پیشینه آن را در آثار شیخ اشراق یافته و آن را به اطلاع پژوهشگران رسانده اند، ولی کم تر کسی به وجود آن در آثار صدرالمتالهین و جمعی از پیروان مکتب او پی برده است. در این مقاله، فارغ از بحث های فلسفی و کلامی در باره قبول یا رد وجود عالم مثال، به حضور اصطلاح «هورقلیا» در حکمت متعالیه می پردازیم.

کلمات کلیدی:

هورقلیا، عالم مثال، جسم خورشیدی، شیخ اشراق، ملا صدرا، حکمت متعالیه، شیخ احمد احسائی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1923256>

